

РЕШЕНИЕ

№ 1908

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-10 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Зисова

при участието на секретаря Евдокия-Мария Ст. Панайотова като разгледа докладваното от Десислава Зисова Гражданско дело № 20211100114340 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на ХР. Л. Л., с която е предявен срещу ЗАД Б.В.И.Г. АД иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ, за сумата от 26000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от произшествие, настъпило на 31.07.2021 г. Претендира законната лихва от 26.11.2021 г. и разноски по делото.

Ищцата твърди, че е пострадала при ПТП, настъпило на 31.07.2021 г., в резултат на което е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания. Увреждането е станало на спирка на обществения транспорт при опит да се качи в автобус марка "Мерцедес 0345 Г" с рег. № *****, движещ се по линия 413, като водачът на автобуса е затворил вратата, с което е притиснал ръката на пострадалата, а след това, при отваряне на вратата е паднала, като дясното ѝ ходило е било прегазено от задната гума на автобуса. От това получило счупване на палеца на десния крак, разкъсно-контузна рана и травма на дясната ръка.

Ответникът оспорва исковете по основание и размер. Не оспорва наличие на валидно застрахователно правоотношение към момента на процесното ПТП, но оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпване на произшествието и пряката причинно-следствена връзка между произшествието и настъпилите неимуществени вреди. Позовава се съпричиняване от страна на пострадалата, която е нарушила установените в Наредбата за обществен превоз на пътници правила. Претендира разноски и прави възражение за прекомерно адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на ищцата.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното **от фактическа и правна страна:**

По исковете по чл.432, ал.1 КЗ:

Установява се от писмените доказателства – протокол за оглед, скица, фотоалбум (съставени в рамките на образувано досъдебно производство № ЗМ 11234/2021 г.), приетата по делото авто-техническа експертиза и от показанията на свидетелите И.Ч и П.П., че на 31.07.2021 г. на спирка МГТ № 1975 автобус марка "Мерцедес 0345 Г" с рег. № *****, движещ се по линия 413, е спрял на спирката за да се качат и слязат пътници от него. Пострадалата е предприела качване в автобуса през втората му врата. Водачът на процесния автобус е затворил вратите на автобуса преди пострадалата да се е качила в него и е потеглил. След като водачът на автобуса е затворил вратите на автобуса, ръката на пострадалата е била затисната от вратата на автобуса. При потеглянето му тя е била повлечена и след като си е освободила ръката от захвата на вратата, паднала върху платното за движение от дясно на автобуса, като е бил прегазен десния ѝ крак от задната гума на автобуса. Прегазването на крака на пострадалата е настъпило от задната гума на автобуса, която се намира на около 2 м след средната му врата, където се е намирала пострадалата. В разстоянието от 2 м автобусът се е ускорил до около 5 км/ч, при която скорост той е прегазил пешеходката. Съгласно заключението на вещото лице от техническа гледна точка процесното ПТП би могло да бъде предотвратено, като водачът на процесния автобус изчака качването на пострадалата в салона на автобуса, след което да затвори вратите на автобуса и потегли, или когато пострадалата се намира на безопасно разстояние извън автобуса. Горните изводи се потвърждават от показанията на свидетеля И.Ч, който е възприел лично как при отворени врати на автобуса при опит да се качи в него, пострадалата е паднала, тъй като вратата на автобуса е затиснала ръката □, пострадалата се е опитала да освободи ръката си и е политнала назад и паднала. Свидетелят П.П., водач на автобуса, също посочва, че при потегляне е видял жената на вратата на автобуса и отворил вратите. От изложеното съдът приема, че П. ЯНК. П. при управление на автобус „Мерцедес 0345 Г“ с рег. № ***** е нарушил правилата за движение – чл.68, ал.2 ЗДвП, като не е осигурил възможност на пътник на редовните линии за обществен превоз за безопасно качване на обозначена спирка на градския транспорт.

От представените медицински документи и заключението на комплексната съдебно-медицинската експертиза се установява, че в резултат на произшествието ищцата е получила следните увреждания: **фрактура на главата на проксималната фаланга на палеца на дясното ходило, разкъсно-контузна рана между 3-ия и 4-ия пръсти на дясното ходило и повърхностна рана на десния лакът.** Вещото лице посочва, че

уврежданията са получени и имат пряка причинна връзка с претърпяното от ищцата ПТП на 31.07.2021 г. – причина за полученото счупване на палеца и нараняванията между 4-ти и 5-ти пръст на ходилото е внезапната компресия при прегазване на ходилото от дясната гума на потеглящия автобус, а при падането върху пътната настилка, ищцата е получила повърхностна рана и на десния лакът. От тук следва, че травматичните увреждания са с доказан произход.

Пострадалата е получила спешна медицинска помощ същия ден в УМБАЛ "Св. Анна" - София, където дясната □ подбедрица е била обездвижена с временна ортопедична ортеза, а раните били промити чрез лаваж и покрити със стерилни превръзки. Поради медикаментозна алергия не е защитата раната на стъпалото. На 11.08.2021 г. пострадалата се е явила на контролен преглед и са установени рентгенови данни за фрактура на главичката на проксималната фаланга на палеца на дясното ходило. Дясната подбедрица е поставена в ортопедична ортеза. Определена ѝ е временна нетрудоспособност: ползвала е 14 дни и болничният отпуск продължен за още 30 дни считано от 12.08.2021 г. Разкъсно-контузната рана на десния лакът е зараснала за срок от 2 седмици. Раната между 4-ти и 5-ти пръсти на дясното ходило е зараснала за по-дълъг период от време - около 18 дни. Счупената проксимална кост на палеца на дясното ходило е зараснала за срок от 40 дни, след което е била свалена ортезата и ищцата е провела физиолечение и рехабилитация. Общо оздравителния период на всички увреждания на ищцата е приключил за срок от 2 месеца.

През посоченият 2-месечен период ищцата е търпяла - болки и страдания, като най-интензивни болките са били непосредствено след злополуката, през първите 2 седмици и около 2 седмици по време на проведената начална рехабилитация на дясното ходило. Извън посочените периоди пострадалата Л. е търпяла само периодично явяващи се болки в дясното ходило които са налагали ищцата да приема повече седативни и обезболяващи средства. Наред с претърпените болки, през първите 40 дни дни по време на лечението си ищцата не е можела да натоварва напълно десния си крак, а в началото се е движила с помощта на патерици. Към настоящият момент здравословното състояние по отношение на процесните увреждания е стабилизирано. Раните на десния лакът и тази между пръстите на дясното ходило са зараснали окончателно с останал раневи ръбец. Счупената проксимална костница на палеца на дясното ходило е зараснала окончателно, а движенията на ходилото като цяло са в пълен обем и сила. Към момента ищцата се придвижва самостоятелно, без помощни средства и с нормална походка. В материалите по делото и медицинската документация няма данни след свалянето на имобилизацията ищцата да е имала никакви негативни последици или усложнения от получената костна увреда.

От показанията на свидетелката М.Й., приятелка на ищцата, се установява, че в период от 10-15 дни след произшествието ищцата е изпитвала силни затруднения да се придвижва и да се обслужва, като се е

наложило свидетелката и сестрата на пострадалата да я обслужват на смени. След това ищцата е можела да изпълнява служебните си задължения, работейки на компютър от вкъщи. Свидетелката посочва, че ищцата е претърпяла и голяма уплаха и стрес от преживяното произшествие.

По изложените съображения съдът намира, че са налице петте елемента от фактическия състав на деликта по чл. 45 ЗЗД, а именно: деяние, противоправност, вина, вреди и причинна връзка между деянието и вредите. Установи се противоправното поведение на П. ЯНК. П., водач на автобус "Мерцедес 0345 Г" с рег. № *****. От представените с исковата молба медицински документи и тези по ДП № 3М 11234/2021 г. по описа на СРТП-ОР-СДВР г., както и заключенията на съдебно-медицинската и АТЕ експертизи се установява причинната връзка между получените от пострадалата травматични увреждания и произшествието и понесените болки и страдания. Поради това следва да се приеме, че е налице деликт, извършен от водача П. ЯНК. П. при управление на автобус "Мерцедес 0345 Г" с рег. № *****.

Страните по делото не спорят, че е налице полица по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между ответника и собственика на автобуса, действаща към момента на настъпване на произшествието. Поради това съдът приема, че към момента на произшествието е било налице валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, по силата на което ответникът е задължен да покрие причинените от делинквента вреди на трети лица.

По изложените съображения в полза на ищцата е възникнало вземане за застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, представляващи физически болки и страдания.

При определяне на размера на вземането и на основание чл.52 ЗЗД съдът съобрази обективни и доказани по делото факти – броя и вида на уврежданията; интензитет и продължителност на болката; период на възстановяване; необходимостта от чужда помощ. Ищцата е получила счупване на фаланга на палеца на дясното ходило и разкъсно-контузна рана тази зона, болките ѝ са били с интензивност в първите две седмици, периодът на възстановяване е продължил около два месеца. Към момента няма ограничения на движението стъпалото или данни за настъпили усложнения. При съобразяване на изброените критерии и посочените обстоятелства, както и като отчита периода възстановяване и настъпилото пълно възстановяване, както и обстоятелството че съгласно медицинската експертиза дискомфортът на ищцата е бил свързан с ограничения в придвижването, но не и пълно обездвижване, съдът намира, че **справедливото обезщетение е в размер на 12000 лв.** Размерът на обезщетението основно е обусловен от нормалния за този тип травми нисък интензитет на болки и страдания, обичайния срок за лечение за този тип увреждания и пълното възстановяване на пострадалата към настоящия момент. Размерът на обезщетението отчита и възприетото в

съдебната практика като общ критерий, отразяващ обществената мяра за справедливост, като отчита спецификата по настоящото дело.

Неоснователно и недоказано е възражението за съпричиняване и неупражняване на дължима грижа към здравето, с което ищцата да е допринесла за настъпване на произшествието или вредите. По делото от показанията на свидетеля Ч. се установява, че докато ищцата се е качвала в автобуса, водачът е затворил вратите и потеглил. Това съответства и на заключенията на техническата експертиза. Съдът не кредитира показанията на свидетеля П. – водач на автобуса, че е изчакал качващите се пътници и след това е затворил вратата, а след потеглянето е видял ищцата на вратата на автобуса. В тази част съдът приема същите за недостоверни, нелогични и представляващи защитна версия. По делото – и от разпита на свидетеля Ч., не се установява ищцата да е тичала или да е правила опит за качване в последния момент, след потегляне на автобуса – в този случай тя очевидно не би могла и да се хване за парапета на вратата и да бъде затисната, доколкото вратите следва да бъдат затворени преди потегляне на автобуса. Ето защо съдът приема, че ищцата не е допуснала противоправно поведение от своя страна, с което да е допринесла за настъпване на произшествието и възражението за съпричиняване е неоснователно.

Върху така определеното обезщетение ответникът дължи законна лихва. Разпоредба на чл.429, ал.3 КЗ ограничава отговорността на застрахователя за дължимите от делинквентна лихви върху обезщетението, като началото на периода на забава се определя от датата на уведомяването на застрахователя от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430, ал.1, т.2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. Видно от доброволната претенция същата е постъпила при ответника на 28.08.2021 г. и съдът приема, че на тази дата застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователното събитие и от този момент дължи изплащане на законната лихва. С оглед диспозитивното начало, на ищеца следва да се присъди законната лихва от 26.11.2021 г., съобразно поисканото.

По разноските:

На осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК на ищеца следва да се присъдят направените разноски за държавна такса в размер на 200 лв. и разноските за експертизи – съразмерно с уважената част от исковете – за сумата от 230,77 лв.

На процесуалният представител на ищеца следва да се изплати адвокатско възнаграждението по чл. 38 от ЗА в размер на 710,77 лв. за оказана безплатна правна помощ.

На ответника следва да се присъдят разноските за експертиза и юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от исковете – сумата от 323,08 лв. На ответника е възстановена сумата от 40 лв. депозит

за свидетел.

Ответникът следва да бъде осъден да плати по сметка на СГС на основание чл.78, ал.6 ГПК сумата от 280 лв. – дължима държавна такса.

Поради което Софийският градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД Б.В.И.Г. АД, ЕИК: *****, със седалище в гр. София пл. "*****" *****, да заплати на **ХР. Л. Л.**, ЕГН: *****, с адрес гр. София, ул. ***** ет. *****, както следва:

на основание чл.432, ал.1 КЗ, сумата от **12000 лв.**, представляваща обезщетение на неимуществени вреди от произшествие, осъществено на 31.07.2021 г., заедно със **законната лихва от 26.11.2021 г.** до окончателното изплащане на сумата,

на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, сумата от **430,77 лв.**, представляваща съдебни разноски,

като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 26000 лв.

ОСЪЖДА ЗАД Б.В.И.Г. АД, ЕИК: *****, със седалище в гр. София пл. "*****" *****, да заплати на **адв. С. К. Н.**, с адрес гр. София, бул. *****, на основание чл.38 ЗА сумата от **710,77 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждението за оказана безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА ХР. Л. Л., ЕГН: *****, да заплати на **ЗАД Б.В.И.Г. АД**, ЕИК: *****, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **323,08 лв.**, представляваща съдебни разноски.

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК-З. АД, ЕИК:*****, да заплати по сметка на Софийски градски съд, на основание чл.78, ал.6 ГПК, сумата от **280 лв.**, представляваща дължима държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски градски съд: _____